

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 74. Sancti Francisci Borgiæ mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI
A.C. 1572

niarum Rex recens erexit, literas profitebatur: cum autem Belgarum indoli assuescere haud posset, Parisios rediit, ubi etiam jurisprudentiam tradere continuabat, cum vero jam aliunde suis opusculis nomen suum celebre reddidisset, non raro, ut fertur, inter suos auditores numerabantur non modo Viri scientia, sed etiam nobilitate clarissimi, qui ejus merita apud Andegavensem Ducem tam amplis celebrabant elogiis, ut hic Princeps illum pro Professoris munere Andegavum accerferet: unde hunc Ducem in Poloniam sequi constituens jamam Parisios reversus erat: ast ibidem die undecima Novembris hoc anno Redemptoris nostri millesimo quingentesimo septuagesimo secundo febrili ardenti correptus obiit, morientique assistebat Pater Maldonatus Jesuita: porro corpus ejus in claustro Patrum Trinitariorum, seu Mathurinorum Papyrio Massonio funus ejus curante, atque in ejus laudem perorante sepultum est. Ceterum alii Protestantes Balduino exprobrant, quod quarta etiam vice eorum sectæ nomen dedisset, toties autem ad fidem Catholicam reversus esset.

§. LXXIV.

Sancti Francisci Borgiæ mors.

Eodem

Eodem hoc anno Franciscus de Borgia tertius Jesuitarum Generalis mortalitatem exiit. Erat is Gandiæ Dux, ac Catalanæ Prorex: cum autem Eleonora de Castro ejus conjux Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quadregesimo sexto fatis cederet, Borgias octo liberorum, inter quos quinque filii, & tres filiæ erant, Matre orbatum se cernens Jesuitarum societatem inire constituit, postquam iisdem Patribus Collegium quoddam in Gandiana urbe erexerat; porro promittente summo Pontifice etiam post nuncupata Religionis vota per integros quatuor annos adhuc in sæculo remansit, ut liberis suis prospiceret, resque suas componeret: anno autem post Virginis partum millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, cum ab omnibus sæculi curis liber esset, scribis accersitis omnia, quæ possederat, filio suo natu majori cessit, detonsaque barba talarem Sociorum togam induit, ubi dein die prima Augusti Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo primo Sacerdotio inauguratus, ut privatæ suæ pietati satisfaceret, in arce Loyola primum Deo sacrificium offerebat: demum Julius III. Papa de illo in Cardinalem creando agebat: ast sanctus Ignatius hanc dignitatem Borgiæ

Sæcul. XVI.

A.C. 1572.

*Ribadin. in
vita Franc.
Borg.**1. Ferius vie
de S. Franc.
Borg.*

Sæcul. XVI. salutem forte nocivam fore Pontifici exponens impetravit, ut in vitæ genere magis humili relinqueretur: nihilominus supremus Societatis Præpositus pro universa Hispania, & Lusitania nominabatur, mortuo autem Sancto Ignatio, cum Borgias, ut fertur, eidem subrogari, aut rursus ad Cardinalitiam evehi vereretur, propositis pluribus rationibus Romam pergere detrectabat: unde Laynesius tum in Generalem eligebatur, quo tamen circa annum millesimum quingentesimum sexagesimum quintum satis functo, dignitatem sibi paratam declinare haud poterat, sed in in supremum Societatis Generalem fuit electus: qua dignitate auctus, atque austeriorem paupertatem a Sancto Ignatio præscriptam servare summopere intentus Constitutionibus suo exemplo novam vim attribuere videbatur, ac ea, quæ ipsis deesse credebantur, prudentibus suis decretis supplens regulari, ac scholasticæ disciplinæ postremam manum admovebat: unde passim dicebatur, quod Jesuitarum Societas omnem ferme suum splendorem, ac perfectionem Francisco Borgia in acceptis referre teneatur, & Sanctus Ignatius quidem hujus ædificii fundamenta, primumque lapidem jecerit, Borgias vero hanc fabricam in altum erexerit, atque
ad

ad supremum fastigium deduxerit: **ast** **Sæcul. XVI.**
 Anno Domini millesimo quingentesimo **A.C. 1572.**
 sexagesimo nono diuturno non minus,
 ac periculoso morbo correptus ægre vi-
 res reparare poterat, quocirca Anno
 Salvatoris nostri millesimo quingentesi-
 mo septuagesimo Summi Magistratus
 onere liberari petebat: verum id a fo-
 ciis suis impetrare haud poterat, qua-
 propter per aliquot septimanas Tiburi
 sacræ solitudinis otio perfruens, re-
 cuperatis viribus a Pio V. Papa selige-
 batur, ut Alexandrinum Cardinalem
 ejusdem Pontificis Nepotem in sua ad
 Gallos, Hispanos, & Lusitanos lega-
 tione comitaretur: **ast** Borgias ex Gal-
 liis reversus, cum rursus morbus indies
 ingravesceret, per aliquot Menses Fer-
 rariæ subsistere cogebatur, inde vero
 remediis omnibus incassum adhibitis
 Romam rediit, quo die vigesima octa-
 va Septembris delatus ob ægritudinis
 vehementiam neo-electum Pontificem
 Gregorium XIII. venerari præpeditus
 quosdam suo nomine ad illum ablega-
 bat, qui Apostolicam Benedictionem
 moribundo, necnon absolutionem, seu
 potius plenam peccatorum in antea
 vita commissorum veniam supplices ex-
 orarent: postea Borgias Sacramentis
 Ecclesiæ rite munitus inter singularia
 pietatis signa tandem media morte, quæ

Sæcul XVI. postremam Septembris diem a prima
A.C. 1572. Octobris segregabat, Anno Christi mil-
 lesimo quingentesimo septuagesimo se-
 cundo, ætatis suæ anno sexagesimo se-
 cundo ferme expleto animam Deo red-
 didit, corpusque illius prope Sancti Ig-
 natii, & Jacobi Lainesii cadavera ad
 ejusdem diei vesperam in veteri profes-
 sorum Domus Ecclesia depositum, at-
 que aliquot post dies in Ecclesia, quæ
 a Jesu nomen habet, terræ mandatum
 est. Ceterum Franciscus Borgia idio-
 mate Hispano varia opuscula ad foven-
 dam pietatem concinnata elaborabat,
 quæ Pater Alphonsus Deza Jesuita la-
 tine reddidit.

§. LXXV.

*Parisiensis Theologicæ Facultatis
 gesta.*

*Argentre
 Collect. jud.
 v. 2. p. 417.
 426.*

Eadem prima Octobris die hoc anno
 Domini millesimo quingentesimo se-
 ptuagesimo secundo Facultas Theologica
 Parisiis notum Renatum Benedictum ob
 perniciosam Bibliorum versionem, ut
 supra memoravimus, a suo consortio
 excludebat; die enim sancto Bernar-
 do sacra coram Doctoribus ad id depu-
 tatis eundem Facultas comparere jussit,
 ubi Decanus eum monuit, ut sese præ-
 dictorum Doctorum judicio submitte-
 ret; ubi postea interrogabatur, an cen-
 suram